

Sophia Kalkau.
Detailbillede
af polyptia.

Solen er hvid

Sophia Kalkau på Horsens Kunstmuseum

Af Erik Meistrup
meistrup.erk@gmail.com

Til udstillingen er der et lille katalog, hvor illustrationerne er eksempler fra udstillingens billedside og som konfronteres af digte af Ursula Andkjær Olsen og derved udvider og uddyber udstillingens perspektiv og uddyber katalogen skriver Sophia Kalkau: "I gennem de senere år har jeg arbejdet med fotografiske værker, serier der på forskellig vis kredser om transformation og forvandling, fysiske og mentale overgange, flydende mentale tilstande... Jeg er interesseret i forholdet og relationen mellem skulptur og fotografi".

Det er en interessant problemstilling som også andre kunstnere har arbejdet med, jeg nævner bare den grand old lady Kirsten Justsen. Men når Kalkau så også skriver, at hun er interesseret i forholdet

mellem "sindets irgange og kropgeometri" – så mangler jeg altså noget uddybning om, hvad hun mener, og hvad hun synes, hun har fået ud af sin undersøgelse (af sig selv).

Udstillingen er også en lille smule forvirrende, for man præsenteres ved starten for et værk fra 2012, der hedder "Black Matter". I pressematerialet kan man så læse, at det skyldes, at museet har fået værket af Ny Carlsberg Fondet. Altså sort introducere en udstilling, der handler om hvid. Det skulle museet nok have trukket mere tilbage, så det ikke fik den dominerende placering. At "Black Matter" så indholdsmæssigt handler om det samme som "Solen er Hvid" er forståelsesmæssigt en anden sag.

Det slørede subjekt

Når jeg møder Kalkaus arbejde med at sløre sin krop – enten i sort eller hvidt – så mindes jeg også Tove

Storcks nylige udstilling i København, hvor hun indpakkede rustne jernplader i tynd silke for på samme tid at sløre subjektet for den skulpturelle undersøgelse (altså jernpladerne) og samtidig give dem en ny fremhævning, fordi det rustne udtryk "smittede af" på indpakningen (silken).

Noget af det samme sker hér med Kalkaus indpakning af sit subjekt (sig selv) i et hvidt stof og arrangement af sig selv i forskellige stillinger og positioner. Værket, der bærer titlen: "Off White", er på 11 kvadratiske billeder. Titlen spiller på farven kendt som 'off white' og så at være skabt af/kommet fra hvidt. Pressemeddelelsen hjælper på vej, når der skrives, at "Søvn og cirkler er omdrejningspunkter i værket", idet den sammenkroledede og indpakkede figur befinder sig på en rund skive på en kvadratisk baggrund indrammet i et lidt større

kvadrat. Nogle gange ser man noget af håret stikke ud fra det hvide klæde, så man ved, det er et menneske. Det hvide klæde kender man også som ligklæde, men det at figuren ikke er udstrakt og forandrer sig, viser, at der ikke er tale om død, men noget andet (søvn). Den hvide cirkel eller skive er så på samme tid en scene og solen, der er hvidt som i titlen. Den indpakkede skikkelse/figur er ikke en statisk skulptur, men mere en form i forandring, og altså så en performative figur – skulpturen som performance i still billeder. Ursula Andkjær Olsen har

teksten: "Jeg åbner mit ansigt på jer", hvor hun ud fra associationer af oplevelse af Kalkaus billede trækker parallel til den belgiske surrealist René Magritte og konkluderer at "Uden ansigt bliver en krop en hvilken som helst krop".

Horsens Kunstmuseum
Carolinelundvej 2, Horsens
Frem til 23. november